

Baggrund

Talepunkter samråd den 18. november 2010 vedrørende forsvarsministerens svar til Folketinget.

Samrådspørgsmål A:

Hvordan vil statsministeren sikre, at Forsvarsministeriets og Forsvarskommandoens rolle i Jægerbog-sagen bliver undersøgt?

Taleseddel

Generelt kan jeg oplyse, at når Forsvarets Auditørkorps modtager en anmeldelse om et muligt strafbart forhold, skal auditørkorpset på samme måde som den almindelige anklagemyndighed efterforske sagen og vurdere, om der kan gøres et strafferetligt ansvar gældende.

Forsvarets Auditørkorps har de samme efterforskningsmæssige muligheder som den almindelige anklagemyndighed.

Som eksempler på det kan jeg nævne adgangen til at afhøre vidner uanset, om de er militært ansatte eller ej, samt mulighed for at rejse sigtelser og tiltale i forhold til militært ansatte.

Forsvarets Auditørkorps er således ikke underlagt særlige begrænsninger i efterforskningsmæssig sammenhæng set i forhold til den almindelige anklagemyndighed.

Forsvarets Auditørkorps er en uafhængig efterforsknings- og

anklagemyndighed under
Forsvarsministeriet.

Generalauditøren og auditørerne er
alle oprindeligt uddannede cand. Jur.
Og har efterfølgende gjort tjeneste
inden for politiet og den civile
anklagemyndighed, før de kom til
Forsvarets Auditørkorps.

Auditørkorpsets efterforskere – også
kaldet auditørfuldmægtige – er alle
politiuddannede og har før deres
ansættelse i auditørkorpset gjort
tjeneste i politiet.

Den gældende militære retsplejelov,
lov nr. 531 af 24. juni 2005, der blandt
andet beskriver auditørernes og
generalauditørens kompetencer og

beføjelser, hviler på et grundigt og gennearbejdet udvalgsarbejde. Arbejdet mandede ud i et udkast til lovforslag afgivet i enighed, der svarer til den nuværende lov.

Lovforslaget blev vedtaget af et stort flertal i Folketinget, nemlig Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre.

I hovedsagen er auditørkorpset opbygget på tilsvarende måde som den civile anklagemyndighed. Den militære anklagemyndighed er uafhængig af det militære kommandosystem.

Forsvarets Auditørkorps kan derfor frit tilrettelægge, afgrænse og udvide efterforskningen i en konkret sag. Hvis det f.eks. under en vidneafhøring kommer frem, at der kan være yderligere forhold, der skal afdækkes, kan auditørkorpset af egen drift udvide efterforskningen til at omfatte disse.

Hvis der under en auditørundersøgelse opstår en formodning om, at en person, som ikke er militært ansat, har begået et strafbart forhold, retter Forsvarets Auditørkorps henvendelse til den almindelige anklagemyndighed, der har kompetencen til at rejse sigtelse og tiltalte mod personer, som ikke er militært ansatte.

I forhold til den konkrete sag indledte Auditørerne i København i efteråret 2009 efterforskning i sagen i anledning af en anmeldelse fra Forsvarskommandoen.

Der er i forbindelse med efterforskningen foretaget afhøring af vidner fra Forsvarskommandoen, forsvarrets myndigheder og Forsvarsministeriet.

Auditørerne har under efterforskningen modtaget bistand fra Rigspolitiet.

Efterforskningen har ført til, at Auditørerne i København har rejst tiltale mod to officerer fra Forsvarskommandoen for

pligtforsømmelse af særlig grov karakter efter den militære straffelov.

Den 10. september afsagde Københavns Byret dom i straffesagen mod dem.

Dommeren fandt, at begge tiltalte var skyldige i at afgive usandfærdige oplysninger, men fandt samtidig at forholdet ikke kunne henføres til den militære straffelov.

Forsvarets Auditørkorps har anket dommen til Østre Landsret, og det er derfor fortsat domstolene, der skal vurdere sagen og efterforskningsmaterialet.

For så vidt angår sagen mod forfatteren til bogen "Jæger – I Krig med Eliten", har Forsvarets Auditørkorps efterforsket sagen og besluttet, at der ikke skal rejses tiltale mod forfatteren.

Som jeg allerede har nævnt, så virker Forsvarets Auditørkorps som en uafhængig efterforsknings- og anklagemyndighed på tilsvarende måde som den civile anklagemyndighed.

Jeg må konstatere, at Auditørerne i denne sag alene har valgt at rejse tiltale mod to personer i Forsvarskommandoen.

Hvis Auditørerne måtte være stødt på andre forhold fx i Forsvarskommandoen eller Forsvarsministeriet, som ikke kunne bære en tiltalerejsning, men som på anden måde kunne betragtes som kritisable, er der generelt en mulighed for at henlede den relevante myndigheds opmærksomhed på dette.

Så ville det i givet fald være den pågældende myndigheds opgave at vurdere, om der skulle være grundlag for at foretage yderligere.

Forsvarsministeriet og Forsvarskommandoen har ikke i den sammenhæng modtaget noget fra Generalauditøren.

Jeg mener faktisk, at
auditørundersøgelserne – som er
uafhængige og uden særlige
begrænsninger – er velegnede til at
efterforske sager som denne. Samtidig
kan undersøgelserne vurdere, om et
strafferetligt ansvar kan gøres
gældende over for en eller flere
personer.

Herefter er det op til domstolene at
vurdere sagen og
efterforskningsmaterialet med de
retsgarantier, som domstolssystemet
indeholder.

Jeg må således konkludere, at
Auditørkorpset som uafhængig
myndighed har vurderet, at der alene
skulle rejses tiltale mod to personer.

Jeg kan også konstatere, at Auditørkorpset ikke har rettet henvendelse til andre myndigheder for at henlede opmærksomhed på eventuelle kritisable forhold, der ikke rejses tiltale for.